

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιος Άνθιμος ο νέος ασκητής από την Κεφαλονιά

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2349/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 30/06/2024 19:27:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 4 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Πολιούχος: Αστυπάλαια

Ιερά Λείψανα: Ο δεξιός πήχης του Οσίου φυλάσσεται στην Ιερά Μονή της Παναγίας της Πορταϊτήσης στην Αστυπάλαια.

Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Οσίου βρίσκεται στη Μονή Λεπέδων Κεφαλληνίας.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο νέος ασκητής, Ο όσιος Άνθιμος ο τυφλός Ιεραπόστολος του Αιγαίου, γεννήθηκε στο Ληξούρι της Κεφαλλονιάς το 1727 μ.Χ. Ήταν δηλ. σύγχρονος με τον έτερο Μεγάλο Ισαπόστολο και εθνομάρτυρα του γένους μας, τον Άγιο Κοσμά των Αιτωλῶν (βλέπε 24 Αυγούστου), με τον οποίον είχε παρόμοια δράση και προσφορά!

Κατά το Άγιο Βάπτισμα έλαβε το όνομα Αθανάσιος, μα σε ηλικία επτά ετών, έχασε το φως του, χτυπημένος από την αρρώστια της ευλογιάς. Το ξαναβρήκε όμως, χάρη στην Θεία παρέμβαση αφενός, και στις ανύστακτες προσευχές της πιστής και ενάρετης μητέρας του Ατζουλέτας, καθώς και του ιδίου. Είχαν μάλιστα συμμετάσχει τότε σε σαρανταλείτουργο, το οποίο έγινε με βασικό αίτημα την θεραπεία του μικρού Αθανασίου. Πράγματι, αφού μητέρα και γιος κοινωνήσαν των Αχράντων Μυστηρίων κατά την τεσσαρακοστή Θεία Λειτουργία, το παιδί φώναξε, «βλέπω, ο Ιερέυς φοράει κόκκινο φελόνι»!

Έξυπνος και μνήμων καθώς ήταν, παρακολούθησε τα μαθήματα της στοιχειώδους παιδείας, πιθανότατα κοντά στον πρώτο του δάσκαλο και πνευματικό Άνθιμο, τον ηγούμενο τότε της Ι. Μονής της Αγίας Παρασκευής Λεπέδων Ληξουρίου. Όταν έγινε 20 ετών, αποφάσισε να ακολουθήσει το επάγγελμα του πατέρα του, Ιωάννου Κουρούκλη, ο οποίος ήταν εμπειρότατος ναυτικός. Μαζί ταξίδεψαν σε πολλές θάλασσες, αλλά φθάνοντας κάποτε στην Κωνσταντινούπολη, ο πατέρας του Οσίου, χτυπημένος από την πανώλη, εκοιμήθη. Το 1750 μ.Χ., ο πλοίαρχος του караβιού στο οποίον υπηρετούσε τότε ο Αθανάσιος, εκτιμώντας το υποδειγματικό και εργατικότατο του χαρακτήρος του, του πρότεινε να τον κάνει γαμβρό του. Ο Αθανάσιος δέχθηκε. Άλλες όμως ήταν οι βουλές του Κυρίου. Ξυπνώντας λοιπόν ο νέος το πρωί της ημέρας, κατά την οποία θα επισημοποιούταν ο γάμος του, συνειδητοποίησε πως είχε χάσει εντελώς το φως του. «Τώρα εκατάλαβα», είπε, «πως είμαι θεότυφλος». Η επωνυμία θεότυφλος, θα τον συνοδεύει πια, σε όλη του τη ζωή!

Αντιλαμβανόμενος λοιπόν πως αυτό ήταν το θέλημα του Κυρίου, αποτάσσεται τα του κόσμου, οπότε τυφλός και άσημος, αναχωρεί για το Άγιον Όρος, όπου κείρεται μοναχός, μετονομαζόμενος Άνθιμος, πιθανότατα στα όρια της Ιεράς Μονής Ιβήρων. Εκεί ασκήθηκε θεαρέστως, αναμίχθηκε ενεργά, όπως αποδεικνύει η μετ' έπειτα δράση του, και στο κίνημα των Κωλυβάδων, και τελικώς, όταν εκοιμήθη ο σοφώτατος γέροντάς του, απεφάσισε να βγεί στον κόσμο, να κηρύξει, και να διασώσει από την αμάθεια και των εξισλαμισμό τους Ορθοδόξους Ρωμιούς, οι οποίοι στέναζαν τότε κάτω από τον απάνθρωπο ζυγό των Τούρκων Μουσουλμάνων.

Πρώτη ιεραποστολική περιοδεία.

Πρώτος του σταθμός ήταν το νησί της Χίου, όπου κήρυξε τον Ευαγγελικό λόγο, αλλά και ασκήθηκε σκληρά, φθάνοντας σε μεγάλα μέτρα αγώνων. Έτρωγε μόνον λίγο ψωμί την ημέρα, ενώ έπινε νερό μόνον μετά την δύση του ηλίου. Κοιμόταν ελάχιστα, και ασκούσε συνεχώς την αδιάλειπτη ευχήτου Ιησού.

Κατόπιν επισκέφθηκε την Σίφνο, και παρά τις παρακλήσεις των κατοίκων του νησιού οι οποίοι εκτίμησαν τον ενάρετο τυφλό γέροντα, έπειτα από λίγο διάστημα ασκήσεως και κηρύγματος εκεί, αναχώρησε για την Πάρο. Καθώς το πλοίο που τον μετέφερε στο νησί, βρέθηκε στο μέσον περίπου αυτής της θαλάσσιας διαδρομής, έπεσε σε μεγάλη θαλασσοταραχή, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει να καταποντισθεί από τα κύματα και τον αέρα. Κατόπιν λοιπόν πολλών και επιμόνων εκλύσεων των συνεπιβατών του μα και ενός εκ των Σιφνίων ιερέων που τον συνόδευαν, ο Όσιος Άνθιμος προσευχήθηκε με δάκρυα στην Παναγία, την οποίαν ιδιαιτέρως ευλαβείτο, και η θαλασσοταραχή σταμάτησε! Παρακάλεσε μάλιστα τους παρισταμένους να μην διαδώσουν το θαύμα, μα εκείνοι, μόλις έφθασαν στην Πάρο, το διαφήμισαν παντού. Τόσο αυτό, όσο και η οσιακή ζωή του, διέδωσαν την φήμη του και στα γειτονικά νησιά.

Έτσι ο επίσκοπος Παροναξίας, τον προσκάλεσε να κηρύξει και στην Νάξο, όπου, υπακούοντας, μετέβη. Μεταξύ δε των Ναξίων που τότε άκουσαν τα ζήδωρα λόγια του, ήταν και ο νεαρός τότε Νικόλαος Καλιβούρης, ο μετ' έπειτα Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης (βλέπε 14 Ιουλίου). Ακολούθως μετέβη στην Ίο, και έπειτα από λίγο, βρέθηκε προσκυνητής στους Αγίους Τόπους, όπου με θερμά δάκρυα στα άφωτα μάτια του, προσκύνησε τον Πανάγιο Τάφο και τον Ζωοπάροχο Γολγοθά, ενώ απ' τα εκεί περιώνυμα Μοναστήρια άντλησε μεγάλη παρηγοριά και δύναμη για την επόμενη εργώδη προσπάθειά του. Έτσι ολοκληρώθηκε η πρώτη του ιεραποστολική περιοδεία.

Δευτέρα ιεραποστολική περιοδεία.

Επιστρέφοντας πιθανότατα από τους Αγίους τόπους (1759 μ.Χ.), κατευθύνθηκε στο Καστελόριζο, όπου είχε τον πόθο να ιδρύσει το πρώτο του μοναστήρι. Το νησί όμως, μαστιζόταν τότε από φοβερή λειψυδρία. Ο Όσιος προσευχήθηκε, και οι καταρράκτες του ουρανού άνοιξαν, αφήνοντας εξτατικούς όλους τους κατοίκους της Μεγίστης – Καστελορίζου. Οι ευλαβείς αυτοί άνθρωποι δε, εις ένδειξιν ευχαριστίας προς τον Θεό και το εκλεκτό Του σκεύος εκλογής, συνέβαλαν αποφασιστικά στο κτίσιμο του Ιερού ναού του Αγίου Γεωργίου, ο οποίος έγινε στο ψηλότερο βουνό του νησιού. Με κέντρο αυτόν ακριβώς τον ναό, οικοδομήθηκαν ακολούθως, τα κελιά, το ηγουμενείο, οι λοιποί βοηθητικοί χώροι της μονής, και το ψηλό περιτείχισμα του μοναστηριού. Το 1761 μ.Χ. μάλιστα, με σιγίλιο του οικουμενικού Πατριάρχου Ιωαννίκιου του τρίτου, η μονή ανακηρύχθηκε Σταυροπηγιακή.

Από το Καστελόριζο, και με την ευχή του αρχιεπισκόπου Σίφνου Νικοδήμου, ο τυφλός Ιεραπόστολος Άνθιμος, κατευθύνθηκε στην Αστυπάλαια, όπου διέμεινε επί εννέα έτη. «Το ασκητικό του πρόσωπο που φανέρωνε την ενάρετη ζωή του, και ακτινοβολούσε την ευσέβεια του ανδρός», μαγνήτισαν τους νησιώτες! Γι' αυτό οι ευλαβείς Αστυπαλιώτες τον ακολουθούσαν σε κάθε του βήμα, (ρουφώντας) τα γεμάτα (νέκταρ) λόγια του, όπως σημειώνει ο νέος βιογράφος του Οσίου, Κωνσταντίνος Κανέλλος.

Στο ήσυχο λοιπόν νησί της Δωδεκανήσου, ο Άγιος κατόπιν θείας Αποκαλύψεως, απεφάσισε το κτίσιμο της Ιεράς μονής της Υπεραγίας Θεοτόκου της Πορταΐτησας. Οι κάτοικοι χάρηκαν με αυτή του την απόφαση, μα του διευκρίνισαν πως δεν υπήρχαν τα απαιτούμενα οικοδομικά υλικά. Ο Όσιος γέρων δεν αποθαρσύνθηκε. Ειδοποίησε έναν ευλαβή χριστιανό, μέλλος της οικογένειας Χουσουλίνη, να παραχωρήσει τα κτήματά του που ήταν κοντά στο χωριό, γιατί εκεί θα βρισκόταν τα απαιτούμενα υλικά. Ο άνθρωπος δέχθηκε ευχαρίστως, αν και ήξερε πως στα κτήματά του δεν είχαν υπάρξει ποτέ τέτοια υλικά. Λαμβάνοντας την άδεια ο Άγιος, υπέδειξε στους εργάτες να σκάψουν σε συγκεκριμένο σημείο, όπου και βρήκαν άφθονα οικοδομικά υλικά, κατάλοιπα παλαιού οικισμού! Κατά την ανασκαφή μάλιστα, μαζί με τις πέτρες, ανασύρθηκε και ένα πιθάρι γεμάτο χρυσά νομίσματα. Ο Θεοφώτιστος Άνθιμος παρότρυνε τους εργάτες να μην ανακοινώσουν το γεγονός, μήπως και οι άπληστοι Μουσουλμάνοι παρέμβουν, και ματαιώσουν την ανέγερση της Ιεράς Μονής. Προσευχήθηκε στην συνέχεια, και τα χρυσά νομίσματα μεταβλήθηκαν σε έναν σωρό κάρβουνα, αποκαλύπτοντας εντελώς το πανούργο και θεομάχο σχέδιο του Διαβόλου. Η Μονή της Πορταΐτησας θεμελιώθηκε, και το 1760 μ.Χ. άρχισε η συστηματική ανέγερσή της. Στην συνέχεια ο πατήρ Άνθιμος περιήλθε διάφορα μέρη του ορθοδόξου Ελληνισμού, πιθανώς και τους Αγίους τόπους για δεύτερη φορά, για να συλλέξει χρήματα, άμφια καθώς και ιερά σκεύη, ώστε να στολίσει το μοναστήρι του.

Τότε, μετέβη και στην Ιερά Μονή των Υβύρων του Αγίου Όρους, όπου ζήτησε από γνωστό του μοναχό, αγιογράφο, να ιστορίσει ένα αντίγραφο της θαυματουργού εικόνας της Πορταΐτησας. Εκείνος όμως αρνήθηκε, αφού και η όραση του, μα και τα χέρια του είχαν εξασθενήσει, λόγω του προχωρημένου της ηλικίας του. Επειδή όμως ο Όσιος Άνθιμος επέμενε, υπεχώρησε, και αφού και οι δύο προσευχήθηκαν θερμά στην Θεοτόκο, ώστε να συνεργήσει και αυτή στο εγχείρημα, έθεσαν μία κατάλληλη σανίδα κάτω από την θαυματουργό εικόνα της Πορταΐτησας, αγρύπνησαν προσευχόμενοι, και το πρωί μετά την Θεία Λειτουργία, όλοι οι μοναχοί μετέβησαν στο παρεκκλήσιο της Πορταΐτησης. Ανασύροντας την σανίδα, είδαν, έκπληκτοι, αποτυπωμένη την μορφή της Θεομήτορος στην Σανίδα! Ένδακρυς ο πατήρ Άνθιμος καταφιλούσε την θαυματοποίητη νέα εικόνα της Παναγίας μας, έστω και δεν την έβλεπε με τους αισθητούς οφθαλμούς του. Η μεταφορά δε της νέας θαυματουργού εικόνας της Παναγίας μας στην μονή της στην Αστυπάλεια, ήταν για το νησί, Πάσχα Κυρίου!

Τα θαυμάσια που επιτέλεσε ο Όσιος Άνθιμος με την συνέργεια της Θείας Δυνάμεως, δεν σταματούν όμως εδώ. Στο βορειοανατολικό μέρος του νησιού, εκεί που και σήμερα ακόμη οι Αστυπαλιώτες αποκαλούν το σημείο δρακοσπιλιά, φώλιαζε τότε ένα τρομερό φίδι, το οποίο φόβιζε τους κατοίκους με την ύπαρξή του, ώστε η γύρω περιοχή να παραμένει ακατοίκητη και ακαληέργητη. Ο Άγιος παρότρυνε τους ντόπιους να καλλιεργήσουν το μέρος, μα εκείνοι δίσταζαν. Τότε ο γέροντας, συνοδεία μερικών πιστών, έφθασε σε ένα ύψωμα, απέναντι από το σπήλαιο του φιδιού. Ζήτησε από τους συνοδούς του να φτιάξουν μια θιμονιά από ξύλα, και να τον αφήσουν για λίγο μόνο του. Ενώ λοιπόν αυτός προσευχόταν, το τεράστιο ερπετό βγήκε από το σπήλαιό του και κατευθύνθηκε προς το σωρό των ξύλων. Κουλουριάστηκε πάνω τους, και εκείνα υπεχώρησαν από το βάρος του! Ο Όσιος υπέδειξε τότε στους νησιώτες να βάλουν φωτιά στα ξύλα, και το ζώο κάηκε εκεί, χωρίς καμία αντίσταση! Έτσι απαλλάχθηκε ο τόπος από την πολυετή εκείνη διαβολική μάστιγα. Ο Άγιος Άνθιμος αποτελεί έκτοτε τον διώκτη και το φόβητρο των φιδιών. Λέγεται δε, πως στο σημείο όπου κάηκε το τέρας εκείνο, δεν φυτρώνουν χόρτα ακόμη και σήμερα!

Ο μισόκαλος διάβολος φθόνησε δυστυχώς τα έργα του Κυρίου δια του πιστού Του δούλου Ανθίμου. «Έπεισε» κάποιους αστυπαλιώτες να συκοφαντήσουν τον Άγιο, για αθέμιτες σχέσεις με μοναχές της Ιεράς Μονής της Πορταϊτήσεως του νησιού. Στην δημόσια δίκη που ακολούθησε, αποκαλύφθηκε η σκευωρία, και οι ντόπιοι θαύμασαν για μία ακόμη φορά την αγιότητα του τυφλού Ιεραποστόλου. Εκείνος όμως κατόπιν προσευχής, απεφάσισε να φύγει από το προσφιλές του νησί, και να κατευθυνθεί προς την γενέτειρα του Κεφαλλονιά, χάριν ησυχίας.

Τρίτη Ιεραποστολική περιοδεία.

Στα τέλη του 1768 μ.Χ. φθάνει στο Ληξούρι, όπου τον υποδέχονται με σεβασμό και ενθουσιασμό. Κατευθύνεται στην Ι. Μ. της Αγίας Παρασκευής Λεπέδων, (όπου σύμφωνα με κάποιους βιογράφους του πιθανόν και να εκάρη ως μοναχός), την οποία και βρίσκουν ερειπωμένη, μετά από τους καταστροφικούς σεισμούς του 1766 μ.Χ και 1767 μ.Χ. Με την άδεια του οικείου επισκόπου Σωφρονίου, ο Όσιος αναλαμβάνει την εκ βάθρων ανακαίνιση της μονής. Οι 7 μοναχές που συνόδευαν τον γέροντα από τα Δωδεκάνησα, απαρτίζουν τον πυρήνα της πρώτης αδελφότητας της μονής. Σύντομα όμως ο αριθμός τους θα διπλασιαστεί! Όλοι οι ευσεβείς κάτοικοι της Κεφαλονιάς και της Ζακύνθου, την οποία φαίνεται πως ο Άγιος επισκεπτόταν συχνά, συμβάλουν στην ανοικοδόμηση. Ο πατήρ Άνθιμος παραδίδει μάλιστα στην νεοσύστατη μονή, και Μοναχικό κανονισμό, γνωστό και ως Διαθήκη του Αγίου Ανθίμου. Η ζωή του και εδώ παρέμεινε ασκητική. Ολιγοφαγία, χαμευνία, και αγρυπνία στόλιζαν τον βίο του.

Σύμφωνα με την παράδοση, το 1777 μ.Χ., ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, αφού κήρυξε σε αρκετά χωριά της Κεφαλονιάς, επισκέφθηκε και την Ι. Μονή της Αγίας Παρασκευής, όπου γνώρισε τον Όσιο Άνθιμο, για τον οποίον είχε ακούσει πάμπολα ως τότε!

Με επίκεντρο την Ι. Μονή της Αγίας Παρασκευής Λεπέδων, ο τυφλός Ιεραπόστολος Άνθιμος, επισκέφθηκε τα Κύθηρα, την Πελοπόννησο, την Κρήτη, την Σίφνο, ευαγγελιζόμενος τον υπόδουλο ορθόδοξο λαό, και θαυματουργώντας κατά περίπτωση. Στα Σφακιά επί παραδείγματι (1770 μ.Χ.), τρεις μάγοι αποπειράθηκαν να τον δολοφονήσουν, ενώ αυτός κήρυττε στα πλήθη. Όταν όμως προσπάθησαν να θέσουν σε ενέργεια το πανούργο σχέδιό τους, διαπίστωσαν έντρομοι πως ενώ ο Όσιος μιλούσε, από το στόμα του έβγαιναν φλόγες! Έτσι παραιτήθηκαν του σχεδίου τους. Εκεί ήταν επίσης που ο γέροντας θεράπευσε μία τυφλή γυναίκα, έφερε με την προσευχή του βροχή σε άνυδρα χρόνια, και άλλοτε, συνόδευσε με σεισμό το θείο κήρυγμά του!

Το 1773 μ.Χ. φρόντισε να ιδρυθεί ένα νέο μοναστήρι, των γενεθλίων του τιμίου Προδρόμου, στα Κύθηρα, όπου έφθασε παρακινημένος από θεία φώτιση. Τα χρήματα μάλιστα για το κτίσιμο του καθολικού της μονής, τα πρόσφερε ένας ευλαβής καπετάνιος, αφού θαυματουργικά σώθηκε από την τρुकικία, στις βορειοανατολικές ακτές του νησιού.

Το 1775 μ.Χ., Ιουλίου 10, ανακαίνισε και αναδιοργάνωσε την γυναικεία μονή της Παναγίας της Χρυσοπηγής στην Σίκινο. Ήταν το έκτο και τελευταίο μοναστήρι που ανήγειρε ή ανεκαίνισε ο τυφλός Ιεραπόστολος του Αιγαίου, χωρίς ποτέ να τα έχει δει με τα σωματικά του μάτια!

Πηγαίνοντας κάποτε στην Μάνη, προσκεκλημένος από τους εκεί κατοίκους, αφού θαυματουργικά μετέστρεψε τον ληστρικό βίο χωρικών της βορειοδυτικής Πελοποννήσου, έλαβε Θεία πληροφορία πως επίκειται η από του κόσμου τούτου αναχώρησή του. Διέταξε τους ναυτικούς να επιστρέψουν στα Λέπεδα, γιατί εκεί επρόκειτο να «αποθάνει». Πράγματι. Λίγο μετά, ασθένησε από ίκτερο, έδωσε την ευχή του στους Κεφαλλήνες που τον επισκέφθηκαν, άφησε τις τελευταίες παρακαταθήκες του στην θλημένη αδελφότητα της μονής, και στις 4 Σεπτεμβρίου του 1782 μ.Χ., παρέδωσε την Αγία του ψυχή στα Χέρια Του Δεσπότη Χριστού, τον οποίον ευαρέστησε με την Οσιακή του πολιτεία!

Το 1800 μ.Χ. ο εφημέριος της Ι. Μονής Λεπέδων, πατήρ Ιωάννης ο Λεπεδιώτης, πραγματοποίησε την ανακομιδή των Ιερών λειψάνων του Αγίου, τα οποία ευρέθησαν Κροκοβαφή και ευωδιάζοντα. Πλήθη θαυμάτων επετελέσθησαν τότε από τον Όσιο Άνθιμο. Σήμερα, από τα Ιερά του λείψανα, σώζεται μόνον ο δεξιός πήχης του Οσίου, ο οποίος φυλάσσεται στην Ιερά Μονή της Παναγίας της Πορταϊτήσσης στην Αστυπάλαια, της οποίας είναι και ο πολιούχος και προστάτης.

Η παρουσία ενός Αγίου στον αμαρτωλό μας κόσμο, είναι ασφαλώς Θείο δώρο και ευλογία. Ο Όσιος Άνθιμος, ο τυφλός Ιεραπόστολος του Αιγαίου κατά τον Κ. Κανέλλο, απετέλεσε για το σκλαβωμένο γένος μας κατά τον 18ο αιώνα μ.Χ., βάλσαμο παρηγοριάς, εγερτήριο σάλπισμα εκκλησιαστικής και εθνικής ζωής, φάρος Αγιασμού σε ζοφώδη χρόνια, και διηνεκής πρεσβευτής μας προς Κύριον, άχρι τερμάτων αιώνος.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία διεκύρηξε την αγιότητά του, στις 30 Ιουλίου του 1974 μ.Χ.

Σημειώσεις. Περισσότερα στοιχεία για τον βίο και την πολιτεία του Οσίου Πατρός ημών Ανθίμου του Κεφαλλήνος, καθώς και Ιερές ακολουθίες προς τιμήν του Αγίου, μπορεί κανείς να βρει στο προαναφερθέν βιβλίο του διδασκάλου Κωνσταντίνου Κανέλλου, υπό τον τίτλο, Όσιος Άνθιμος ο εκ Κεφαλληνίας, ο τυφλός Ιεραπόστολος του Αιγαίου. 1727 – 1782. Εκδόσεις Επτάλοφος.

Πηγή: Ορθόδοξη Πορεία

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς Πάλλης τὸ βλάστημα, Κεφαλληνίας πυρσόν, τὸν θεῖον δομήτορα τῆς τῶν Λεπέδων Μονῆς, φαιδρῶς εὐφημήσωμεν, Ἄνθιμον τὸν ἀσκήσει τὸν ἐχθρὸν καθελόντα, χάριν δὲ ἰαμάτων ἐκ Κυρίου λαβόντα, πρεσβεύοντα ἐκτενῶς ἡμᾶς διασώζεσθαι.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Άνθιμος ο νέος ασκητής από
την Κεφαλονιά

Όσιος Άνθιμος ο νέος ασκητής από
την Κεφαλονιά

Όσιος Άνθιμος ο νέος ασκητής από
την Κεφαλονιά

Σχετικές συνδέσεις

- [Σύναξη της Παναγίας της Πορταΐτισσας στην Αστυπάλεια](#)
- [Σύναξις των εν Δωδεκανήσω Αγίων](#)